

الأربعة المزدوجة

DUBBELVIER

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON * 23 NOVEMBER 1979 * NUMMER 35

in dit nummer :

- blz 2 Rondom Libanon
deel 8
- blz 3 Aanbieden afscheids-
geschenk lkol Lensink
- blz 4 Rotatienieuws
- blz 5 Ere-'infanterist'
- blz 6 Beer in't bataljon!
- blz 7 Jerry studeert VWO
Dubbel 4-tjes
- blz 8 Tandarts heeft de
duizendste militaire
patiënt...
- blz 9 Hond mee naar Holland?
- blz 10 BOB-mededelingen
- blz 11 Afscheid kap Roseboom
L£ 25000 voor school
- blz 12 Van de dominee
- blz 13 Laatste reisverslag
van Egypte
- blz 14 Incidentenlijst
Cartoon

*

**WEL THUIS,
OVERSTE!**

RONDOM LIBANON(8)

ARABISCHE TOP

De dinsdag 20 november in Tunis begonnen topconferentie van Arabische staten buigt zich ook over de problemen in Libanon. Hoewel deze problematiek tot nog toe niet in de voltallige vergadering van de Arabische Liga aan de orde is gekomen, lijkt Libanon toch meer aandacht te krijgen dan de ondergeschikte plaats op de agenda deed verwachten. President Sarkis wil de terugtrekking van de Palestijnse commando's uit het Zuiden van Libanon. Hij heeft zich heftig verzet tegen een -voor de conferentie tijdens de voorbesprekingen- geformuleerd uitgangspunt dat de Palestijnse strijders in het gebied ten zuiden van de Litani mogen blijven. Ook tijdens de conferentie liet hij geen twijfel bestaan over het Libanese standpunt van algehele terugtrekking.

Er lijkt meer en meer druk te worden uitgeoefend op de Libanese delegatie om in te stemmen met een tussenoplossing, die neerkomt op bevrijding van de activiteiten van Palestijnse commando's, een in tijd gefaseerde evacuatie van de Palestijnen uit het zuiden (met name Tyr en Nabatiyah) en financiële steun aan Libanon (L'Orient le Jour).

De president van Irak deed een beroep op de Arabische leiders om de Palestijnen in Libanon hun gang te laten gaan. De tunesische president Bourguiba maakte deze harde benadering al direct ongedaan door een uiterst gematigd pleidooi te houden voor steun aan de Palestijnen. De PLO zou overigens in principe al hebben ingestemd met een bevrozing van de activiteiten vanuit Zuid-Libanon tegen Israël.

Onder de Arabische delegaties circuleerde een ontwerp-resolutie over Zuid-Libanon (aldus het officiële Libanese persbureau) met zeven punten. Het eerste is de bevestiging van de Libanese souvereiniteit over het gehele land en van de eenheid en onafhankelijkheid van het land. In een ander punt wordt de nadruk gelegd op de noodzaak resoluties van de Veiligheidsraad in het zuiden van Libanon uit te voeren en UNIFIL in staat te stellen zijn opdracht uit te voeren, inbegrepen het uitschakelen van de militaire aanwezigheid van degenen die in het zuiden samenwerken met Israël'.

NEDERLAND EN DE PLO

De Nederlandse regering mag feitelijk contacten met de PLO niet langer uit de weg gaan. De Tweede Kamer heeft dinsdag 20 november een motie van die strekking met ruime meerderheid van stemmen aangenomen. De motie, die was ingediend door de D'66er Brinkhorst, spreekt ook uit dat de contacten met de PLO ertoe zullen moeten leiden dat enkele, tegen Israël gerichte bepalingen uit het handvest moeten worden geschrapt. Er wordt van uit gegaan dat er met de PLO contacten worden onderhouden, zonder daarmee het door de Palestijnen beoogde doel goed te keuren (Trouw).

CEDER, ZILVER EN SYMBOLIEK

Vertegenwoordigers van alle compagnieën en van de bataljonsstaf kwamen zaterdagavond 17 november bijeen in de officiersmess te Haris.

In aanwezigheid van overste Lensink sprak de bataljonscommandant, luitenant-kolonel H.H.Dijcks, het gezelschap toe.

De overste richtte zich via de aanwezigen tot het gehele bataljon met zijn complimenten voor het optreden bij de commando-overdracht.

Hij dankte ieder die tot het welslagen van de plechtigheid direct of indirect een bijdrage heeft geleverd en concludeerde: "Het bataljon kan gewoon alles!" Niet alleen Dutchbatt presenteerde zich die 16e november, maar ook werd een beeld uitgedragen van de Koninklijke Landmacht.

Toch gold de bijeenkomst niet alleen 'de zeer bereidwillige en gemotiveerde werkers', waarop de overste doelde.

De avond zou een verrassing worden voor de vertrekkende commandant van Dutchbatt, overste Lensink.

In korte toespraakjes brachten alle compagniescommandanten hun dank over namens de onderdelen van 44 pantserinfanteriebataljon (VN).

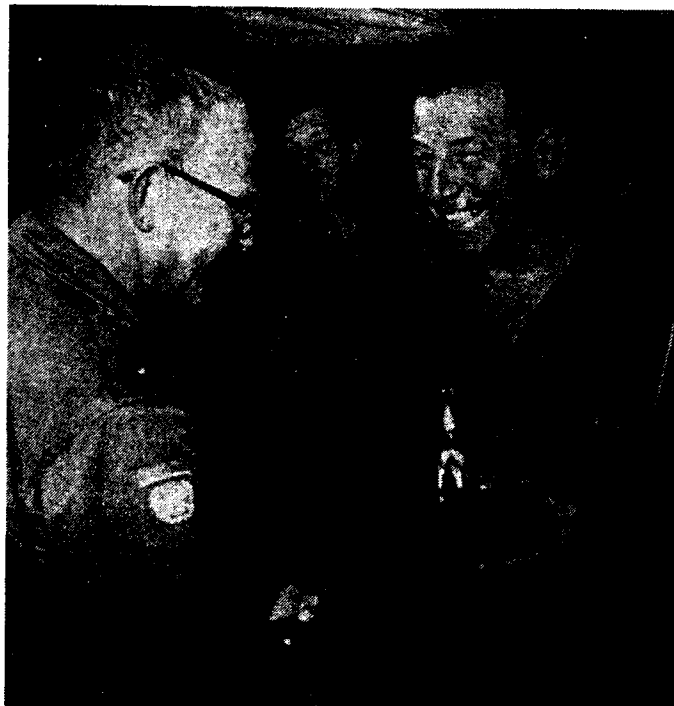
Elk boden zij hem een foto aan met een opschrift van de compagnies aanduiding, kennelijk aangebracht op een zilveren plaatje van een verder verhuuld geschenk. Het laatste plaatje kwam van adjudant Van Belle en vermeldde '1ste commandant Dutchbatt; 10-3-1979 tot 16-10-1979'.

Nadat op die manier duidelijk was geworden dat Dutchbatt zijn scheidende commandant een gezamenlijk geschenk op een zeskantige ondergrond aanbood, sprak de bataljonsadjutant verder over de officiële naam: 44 pantserinfanteriebataljon (VN).

Het Johan Willem Friso-bataljon voert als mascotte een steigerend paard.

"Een paard dat een verdedigende houding aanneemt", zei de adjudant, die de vergelijking maakte met de beschermende functie van het bataljon in VN-verband.

Hij onthulde het bataljongschenkel: het verzilverde paard kwam te voorschijn met de geheven voorbenen boven het zilveren VN-embleem.

Daaronder de namen van luitenant-kolonel Lensink en van 44 painfbat.

De zware cederhouten voet tenslotte kenmerkend voor Libanon- symboliseert het land waar de VN-taak wordt verricht.

"Ik ben helemaal overdonderd", zei overste Lensink tot de vertegenwoordigers van het bataljon. "Het prachtige geschenk gaat mee daar waar de dienst mij brengt", voegde hij eraan toe.

De symboliek bleek hem erg aan te spreken. De overste ging in zijn dankwoord tot het bataljon nog even terug naar het begintoen niets was en alles nog moest worden opgebouwd, alles moest nog worden gepresteerd. De Nederlanders hebben bewezen het aan te kunnen en de ernst waarmee de nieuwe lichten zich voorbereiden, geeft alle vertrouwen in de toekomst, aldus overste Lensink.

De overste is woensdag, samen met de afgeloste militairen, per charter-vliegtuig naar Nederland teruggekeerd.

ROTATIE

Luitenant-kolonel H.H. Dijcks, commandant van het Nederlands Detachement UNIFIL verwelkomde woensdag 21 november op het vliegveld van Beiroet een tweede groep aflossers die de laatste 'rotatie' voltooiden.

Overste Dijcks spreekt tot de tweede groep aflossers ...

De Libanongangers die deze en vorige week arriveerden lossen in totaal 271 man af. Op 15 na zijn zij naar Nederland vertrokken. Die laatsten zullen nog hun opvolgers helpen inwerken.

De nieuwkomers behoren tot de alfa-, de pantserondersteunings-, de staf- en de verzorgingscompagnie.

Overste Dijcks begroette de aangekomenen bij een temperatuur van tegen de 25 graden. In Nederland was het bij hun vertrek 3 graden!

Niet alleen andere weersomstandigheden... De overste ging in op de gemoedstoestand: "U bent naar ik aanneem argwanend, belangstellend, nieuwsgierig en een beetje nerveus."

De overste verklaarde de reden van onze aanwezigheid en benadrukte de werkwijze die neerkomt op goed kijkend -waarnemen, rapporteren- en niet vechtend de partijen uit elkaar houden.

Een dreigende houding past daar niet bij.

"Overwicht, respect en een demonstratieve aanwezigheid, daar gaat het om", aldus de bataljonscommandant.

"Daarbij moet je voortdurend argwanend zijn. Paniek kennen wij niet, dat is een woord dat alleen maar in een woordenboek voorkomt", zo waarschuwde hij het stram aangetreden detachement.

Overste Dijcks hield de mannen het motto voor waaronder Dutchbatt zijn werk doet. Het is het motief waar de bataljonscommandant zich door laat leiden:

"Neem me niet kwalijk dat ik mijn taak goed doe!"

Die taak wordt onder andere gekenmerkt door zelfbeheersing, menselijkheid, saamhorigheid, kundigheid en standvastigheid.

"Wij zullen het samen moeten doen.

U kunt onder alle omstandigheden op mij rekenen".

Tegelijk deed hij een beroep op de inzet die van allen wordt verwacht bij de uitvoering van de vredestaak.

"Uw voorgangers konden het, U kunt het beter want U kunt van hun ervaringen gebruik maken

Tenslotte ging de overste in op het belang van uiterlijke discipline. Naast zelfbeheersing in optreden dwingt een correct uiterlijk respect af.

Het heeft een functie om er altijd goed bij te lopen met zorg voor het tenue.

"Als de schoenen niet gepoetst zijn, weet je dat de rest ook niet klopt".

In dit verband gebruikte de bataljonscommandant ook de woorden 'een blits bataljon', waarmee feitelijk alles gezegd is.

Inerlijk en uiterlijk 'blits', zowel de man als zijn schoenen, de legering als het materieel.

Daar staan ze dan, 't zit er op!

BEVORDERING ?

"Uw bewegelijk optreden,
uw vuur en beweging,
uw bewogenheid,
uw totale inzet van alle beschikbare
middelen,
uw explosiviteit en
uw briefwisseling
zijn aanleiding om U, majoor Souman,
te benoemen tot majoor der infanterie-
honoris causa."

Woorden, op de avond van de 18e november
gesproken, in de officiersmess, door
overste Lensink.

Deze benoeming kwam als een volkomen
verrassing voor ons Hoofd Sectie 1,
die op dezelfde dag zijn verjaardag vier-
de. Een fraaie, door de jurist majoor Kok
ontworpen en getekende akte bekrachtig-
de deze plechtigheid, die uiteraard een
zeer ludiek karakter had.

*De initiatiefnemer van dit gebeuren,
onze Hoofd Opskern, majoor A.J.N.
Horstmeier 'bevordert' hier de ere-
infanterist*

Gevraagd naar zijn reactie op deze 'be-
vordering' zei de 'ere-infanterist':
"Ach, of je nu Majoor der Artillerie of
majoor der infanterie genoemd wordt, er

majoor heeft geen problemen, alléén mensen...
en daar ben ik druk genoeg mee."

Het totale personeelsbeleid van ons bataljon
is namelijk aan hem en zijn medewerkers toe-
vertrouwd.

Het begrip 'personeelsbeleid' omvat nauwelijks
de uitgebreide taak van deze sectie.

De bijzondere plaatsing van dit VN-bataljon
met zijn specifieke taak heeft tot gevolg dat
aan de sectie 1 een aantal bijzondere staf-
secties zijn toegevoegd.

Dit zijn de juridische dienst, Koninklijke
Marechaussee, militair sociale dienst, welzijn
zorg, voorlichting, korpsadministrateur en
de geestelijke verzorging.

De personeelszorg, een belangrijk element
voor ons allemaal, bemoeit zich onder meer
met de krijgstuicht, het maken van beoorde-
lingen, interne plaatsingen en -verplaatsin-
gen, veldpost en de personeelsrapportage aan
staf UNIFIL, daar dus waar onze VN-toelage
vandaan komt.

Eveneens verzorgt deze sectie de ID-cards;
alle meldingen en rapporten, ook van ongeval-
len plus de afwikkeling daarvan.

De grootste klus is wel de regelmatige
rotaties van het personeel, dat brengt een
enorme berg werk met zich mee.

Er zijn optimale contacten met Nederland;
een wekelijkse teleconferentie-personeel
met de Bevelhebber Landstrijdkrachten en
het Directoraat Personeel zorgt ervoor dat
personeelsproblemen niet langer dan enkele
dagen kunnen blijven liggen.

Geen wonder dat aan het personeel, belast
met deze secure en verantwoordelijke taak,
hoge eisen worden gesteld!

Geen wonder dan ook dat deze majoor van het
Wapen der Artillerie snel werd ingelijfd
bij de infanterie...

BEER IN'T BATALJON

Nog maar nauwelijks is de Bevelhebber Landstrijdkrachten terug in Nederland van zijn bezoek aan Libanon of daar stapt nog een veldartillerist uit het vliegtuig.

De uitdrukking 'stapt' is niet helemaal juist; verpakt in een weekendtas arriveerde hij op het vliegveld van Beiroet.

Het is de dienstplichtig wachtmeester-zonder-vooruitzichten Barbara Beer. Een in een keurig service-dress gestoken teddybeer, de al bijna twintig jaar bestaande mascotte van de School Reserve Officieren Artillerie.

In zijn veelbewogen loopbaan bij dit bereden wapen is wachtmeester Beer er nog maar steeds niet in geslaagd om de rang van kornet -zoals U weet de benaming voor een intelligente vaandrigte behalen.

Zijn gedrag tijdens de dienst is daar de oorzaak van, terwijl juist zijn gedrag ná de dienst reden geeft hem op die school te handhaven en nogmaals een lichterling mee te laten draaien, nu bijna 120 keer dus!

De mascotte kan terugzien op een aantal opmerkelijke militaire- en burgerprestaties, die hij, al of niet in of op een pukkel heeft meegemaakt.

Een vliegtocht met een straaljager bezorgde hem een officiële verklaring van de Chef Luchtmachtstaf, waarbij hem toestemming werd verleend de fraaie vliegerswing te dragen, die op zijn dagelijkse tenue prijkt.

De acht echte parachutesprongen die hij gemaakt heeft, brachten hem de daarbij behorende wing op, terwijl de waarnemingswing laat zien dat hij althans de cursus legerluchtwaarnemer wel met goed gevolg heeft afgelegd.

Vierdaagsekruis, MLV-diploma, diploma scherpschutter waterpistool en een echt militair rijbewijs zijn in zijn legger aanwezig.

En dat is nog maar een greep uit de vele diploma's en oorkondes die op zijn naam staan.

Op bezoek in Libanon, getooid met blauwe sjaal en dito vechtpet, gaat hij verschillende posten langs; een mortierstelling staat natuurlijk op zijn programma.

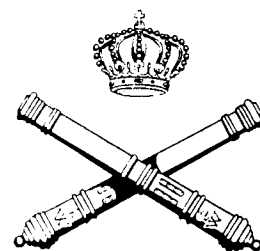

Voorzien van een reisverslag met Libanonfoto's en uiteraard een echte ID-card zal hij per bierdoos de terugreis naar Nederland aanvaarden om daar terug te zijn vóór 4 december, de dag waarop alle artilleristen de naamdag vieren van hun beschermheilige Sinte Barbara.

Een nat feest, dat al sinds de tweede wereldoorlog tot de vaste tradities van dit wapen behoort. De naam Barbara voor deze wachtmeester is nu ook verklaard.

Wij verzoeken U allen bij de rondleiding in het batajon Uw medewerking te willen verlenen, zodat ook deze bezoeker met de gebruikelijke zeer positieve indruk naar Nederland teruggaat.

Tot nu toe weigert hij het JWF-embleem op te spelden.

Aan de studie!

We weten allemaal dat het dagelijks leven van onze soldaten op de posten bestaat uit wachtjes draaien en patrouilles lopen. Dat er niet zo heel veel echte vrije tijd overblijft is daarom een logische zaak. Een mens moet af en toe ook nog eens slapen, nietwaar.

Daarom is het een hele prestatie van Perry Gerrits uit Deinum bij Leeuwarden om een in Nederland begonnen schriftelijke LOI-cursus hier af te maken.

Vanaf februari tot aan zijn komst naar Libanon diende hij als kanonnier-richter op de 8 inch houwitser 'Alice' van de alfa-batterij van de 19e afdeling veldartillerie in 't Harde.

Aangetrokken door de mogelijkheid wat meer van de wereld te zien dat het achtereind van Alice trok hij vrijwillig naar Libanon, waar het hem op post 7-12 van de 'pacst' best bevalt.

Na zijn MAVO-diploma wilde hij toch wel iets meer en zo is hij nu bezig met zijn studie voor een HAVO/VWO-diploma, om na het slagen hiervoor aan de universiteit te gaan studeren. Welke studie.... dat weet hij nog niet, er moet immers nog eerst even een paar examens afgelegd worden!

Al zijn vrije tijd besteedt hij aan de studie Nederlands en Engels om daar in april 1980 examens in te doen.

Veel succes, Perry !

Dubbel 4-tjes -

Deze uitgave van 'Dubbel Vier' komt wat 'artillerie-zwaar' over. Dat is echt toeval en heeft niets te maken met de artillerie-voorlichter in het Dubbel Vier-team.

In de nieuw binnenstromende vrijwilligers vinden we naast de originele infanteristen alle wapens en dienstvakken.

De JWF-patjes zijn vaak dus camouflage !

Opvallend dat opeens overal artilleristen te vinden zijn, bijna allemaal op 'sleutelposities'.

Ze zijn snel ingeschoten op de infanterietaken; de VN had nu eenmaal niet om een 'afdeling' gevraagd!

*

DANKBETUIGING

Langs deze weg wil ik, namens mijn echtgenote, een ieder hartelijk bedanken voor de attentie die zij van Dutchbatt mocht ontvangen op de dag van mijn bevordering.

Geweldig !

_____ Aoomt A. van Hunnik.

*

Er heeft zich ook al een schaker aangemeld, die de uitdaging aandurft. Het is Jerry Vernooij, werkzaam in de 'bevo-bunker'.

Geschaakt kan er dus al worden ...

Wie volgt ?

*

Dubbel Vier heeft een 'meester'lijke striptekenaar kunnen vinden die ons heeft beloofd regelmatig een cartoon te leveren.

Laat-ie nou eerst met verlof gaan ...

*

Zomaar gehoord:

Rotatie: De Hollandse Nieuwe zijn weer enthousiast binnen gehaald!

*

Pretrimpeltjes ?

Na zo'n 270 dagen Libanon ?

Hoe bestaat het !

Rimpeltjes ... OK.

*

Teddybeer bezoekt Dutchbatt ...

Prima aanpassingsvermogen; zijn schoen is glimmend gepoetst !

*

Goede voorlichting in Nederland ...

Geen enkele nieuwkomer droeg een zonnebril !

*

DUIZENDSTE OP DE STOEL

De mond van Kees Dane valt open van verbazing; de tandarts kan meteen aan de slag.

Echter niet voordat Theo Deelstra bij de kok van de verzorgingscompagnie een groen-papieren bef heeft voorgedaan met het opschrift '1000ste militaire patient! De 22-jarige bouwkundig tekenaar uit Bovensmilde vergeet even zijn werk als assistent om met kapitein-tandarts Ton Jacobi (25) op de foto te kunnen.

De uit Varsseveld afkomstige patient ziet het lijdzaam aan. Dit tafereel speelt zich af op maandag 19 november om 11.00 uur. Het begon met een telefoontje van Theo dat de verwachte patient er was: nummer 1000.

Meteen maar aan Kees Dane (21) gevraagd of hij wel na elke maaltijd zijn tanden poetst. Zijn antwoord : koks eten de hele dag, dan kun je wel blijven poetsen. Toch maakt de tandarts even later een-overigens vriendelijke maar vermanende-opmerking daarover.

Twee dagen voor hij naar huis gaat laat Dane drie gaatjes repareren, die gevonden zijn bij de halfjaarlijkse controle. Als patient en ongewild jubilaris maakt hij een rustige indruk, iets dat hij als kok trouwens al uitstraalde.

Dokter Jacobi blijkt een tandarts te zijn waarvoor je moeilijk bang kunt worden. Patient 1001 en alle volgende zullen even vriendelijk op de stoel worden ontvangen

De tandarts en zijn assistent staan garant voor een uiterst ontspannen sfeertje waarin echter wel serieus wordt gewerkt. Als de boor gaat draaien wordt hij voorzichtig naar Kees' mond gebracht; hij stopt voor een tand.

Het is slechts voor een foto. Pas als die is gemaakt en het drietal alleen wordt gelaten begint ongestoord het karweitje.

Tandarts Jacobi is sinds 6 oktober in Haris. Hij heeft ongeveer een-zesde aandeel in de inmiddels behandelde militairen. Zijn kapitein-voorganger Ben Derksen tekent voor de rest.

Burgers zijn niet meegeteld.

Theo Deelstra zegt daarover: "Als je die er bij rekent kom je wel aan 1000 per drie maanden".

De tandarts zelf heeft maar één zorg. Men -van een gerucht weet je nooit wie-schijnt te denken dat hij graag verstandskiezen trekt.

Dat fabeltje wil hij graag de wereld uit helpen. Niet door geen verstandskiezen meer te verwijderen, want soms is dat nodig. Zoiets gebeurt echter niet zomaar, en zeker niet te vaak.

Waarvan akte.

Met plezier naar de tandarts lijkt vergezocht. Voor Kees Dane en de volgende duizend lijkt het toch niet ongezellig te zijn.

MOEILIJKE ZAAK

Bij de commando-post van de Alfa-compagnie in Yatar zullen de korporaal-kok-menagemeester Ton van Eijk uit Putten en soldaat le klas-kok-chauffeur Wilfred van de Berg uit Bentveld bij Zandvoort op woensdag 21 november hun Libanontijd beëindigen en naar Nederland terugkeren.

Helemaal niets bijzonders bij deze compagnie, zult U zeggen, ze gaan toch allemaal...

Maar er is toch wat aan de hand.

Allebei gekomen rond het begin van Augustus en hard aan het werk gegaan in -wat het A & A-team later 'de beste keuken van het bataljon' zou noemen, hadden ze wat tijd over om zich met het Libanese vee te bemoeien.

Ton is opgegroeid tussen een hele menagerie, wonende in de fraaie bossen rondom het gelderse dorp Putten was daar dan ook alle ruimte voor. Thuis hebben ze nu nog de bouvier 'Donar' en 'Tacko', een duitse herder.

Wilfred woont in de duinen, ook geen problemen dus wat ruimte betreft. Thuis heeft hij toevallig ook een duitse herder 'Wodan' en een Amerikaanse cockerspaniel, die er zo treurig uitziet dat hij de naam 'Droef' heeft gekregen.

Geen wonder dat beide vrienden in Libanon belangstelling kregen voor twee puppies, die intussen in twee en een halve maand al hele honden zijn geworden.

Beide honden, Tom's hond heet 'Wodan' en die van Wilbert 'Kazan', gaan de veestapen thuis in Holland versterken.

En dat is geen eenvoudige zaak.

Aanvankelijk bleek het helemaal niet mogelijk om op wat voor manier dan ook een hond mee naar Holland te nemen. Maar een vaste order van ons bataljon, verschenen begin november, bracht ze op het idee contact op te nemen met de commandant transportpeloton, eerste luitenant Van Opstal. Deze heeft de KLM in Beiroet gepolst en daar is wat informatie vandaan gekomen.

Honden mogen niet mee met rotatie-vluchten in een gecharterd vliegtuig.

Ze moeten mee in een door de KLM beschikbaar gestelde doos, op schoot, in het normale lijnvlliegtuig.

En daar lagen natuurlijk de problemen, omdat ze nu zelf de honden niet mee konden nemen. Ze moesten daar een paar verlofgangers voor nemen, die bereid waren zo'n zes uur met een flinke hond op schoot te zitten.

Het doosje van de KLM is nog maar net groot genoeg.

En er moest ook nog ingeënt worden...

Wilfred was met verlof naar huis geweest en kwam terug met de benodigde inenting en -papieren, een grapje dat hem ruim f 150.= kostte.

Voor de papieren en prikken van Tom's hond hebben zijn ouders gezorgd. Die hadden grote moeite om een dierenarts te vinden die bereid was de complete inenting met spuit en de papieren zo maar mee te geven. Gelukkig kon alles geregeld worden en werd de hele zaam per express naar Libanon verzonden. Dat was binnen een week voor elkaar!

Een reis naar Naqoura, om de daar bij het UNIFIL HQ werkende Noorse veearts te verzoeken de inenting vakkundig te geven, was voor niets. Behalve het totaal niet bereid zijn tot het afgeven van een zogenaamde gezondheidsverklaring werkte de dokter die dag, het was zondag, niet.

Onze eigen bataljonsarts, zeer zeker een nog meer ervaren prikker, bracht uitkomst.

Vakkundig ingeënt en voorzien van maar een gedeelte van de benodigde papieren wordt nu geprobeerd een maat te vinden, die liever een

hond dan wat anders op schoot heeft.
Daar maken ze zich helemaal geen zorgen over, die zullen ze best vinden als ze, de dag voor hun vertrek, mee naar het vliegveld van Beiroet gaan om hun honden naar Nederland te laten vliegen.

Een hoop onzekerheid dus.

Lukt het in Beiroet, wat gebeurt er dan in Amsterdam...

Een moeilijke zaak om een hondje mee te nemen naar Nederland, een hoop tijd, moeite en zeker geld is er voor nodig.

Je moet dus wel een hoop voor het beestje over hebben, misschien is een 'bezint, voor gij begint' hier wel een nuttig spreekwoord.

Met niets dan lof natuurlijk voor deze twee vrienden, die het dier, waar ze zich in Libanon aan gehecht hebben, niet achter willen laten !

hij nadere gegevens op bij het BOB en zoek rechtstreeks contact met de ingeschrevene.

Zo werkt het BOB globaal.

Het is een service-verlening die alleen voor de Libanon-dienstplichtige geldt.

Nog enkele tips :

1. Het sollicitatieformulier voor het BOB moet zo spoedig mogelijk verzonden worden. Het adres van het BOB vind je in map I.
Vul het formulier duidelijk leesbaar in
2. Het GAB-inschrijfformulier moet je twee maanden voor dienstverlating -dus één maand voor definitieve terugkeer naar Nederland- opsturen.
3. Solliciteer niet alleen naar een overheidsbaan, dan kan het BOB niet helpen. Maak het gebied waarin je wilt werken zo ruim mogelijk, dat maakt de kans van slagen groter.
4. Bekijk ook's de blauwe vacaturemap bij je SMA, het tijdschrift voor de Militaire van Nu (TM) en de personeelsadvertentie in de dag- en weekbladen.
5. Als je zelf solliciteert doe dat kort en duidelijk en op behoorlijk papier.
6. Diegenen, die recht hebben op terugkeer bij de vroegere werkgever moeten van dat recht gebruik maken. Inschrijving bij het BOB en GAB is dan niet nodig. Zoek wel tijdig contact met de 'oude baas'.
7. Als je een baan gevonden hebt laat dat dan direct weten aan het BOB en andere ingeschakelde instanties.
8. De dienstverlening van het BOB is een hulpmiddel.
Je moet het uiteindelijk zelf maken; eigen initiatief en attent reageren op geboden mogelijkheden zijn daartoe een voorwaarde.

Zijn er onduidelijkheden, vragen of zitte er aan jouw 'na-afloop-van-de-militaire-dienst-situatie' haken en ogen, waarover je zou willen praten, kom 's langs of als dat niet kan geef een seintje, dan kom ik langs.

In elk geval veel succes bij het vinden van een baan,

OBMW
Kap B.S.Schutte
WZZ-gebouw HARI

+) dit geldt niet voor de 79-1 mensen van de nieuwe alfacompagnie én die van de charlie.

BEMIDDELING OVERGANG BURGERMAATSCHAPPIJ

Aan de dienstplichtigen van lichting 79-1 +) zal in de loop van de komende weken het BOB-informatiepakket worden uitgereikt.

Het bestaat uit drie mappen.

Map I geeft noodzakelijke informatie over de sociale- en financiële situatie na afloop van de militaire dienst -ziektekostenverzekering, uitkeringen enzovoort- en over de mogelijkheden van en verwijzing naar het Gewestelijk arbeidsbureau (GAB).

De mappen II en III bevatten sollicitatiemogelijkheden bij overheid en bedrijfsleven.

Ook al duurt het nog enkele maanden voordat de militaire dienst met een burgerbaan kan worden verwisseld, het is in je eigen belang dat deze mappen direct na ontvangst grondig worden doorgenomen.

Inschrijving bij het BOB gebeurt door invulling van het formulier dat als bijlage bij de aanbiedingsbrief is gevoegd.

Dit formulier wordt door het BOB verwerkt in een lijst waar iedere ingeschrevene onder nummer -dus anoniem- op voorkomt.

Deze lijst wordt naar zo'n 1400 bedrijven gezonden.

Heeft een werkgever belangstelling voor iemand die op de lijst voorkomt, dan vraagt

Pretrimpeltjes

De pretrimpeltjes bij zijn ogen zijn de laatste dagen erg beweeglijk. Kapitein A.P.M. (Ton) Roseboom (33) is bijna ex-Unifiller.

Het commando over zijn verzorgingscompagnie is dan stevig in handen van kapitein Helsloot.

De vreugde van de vertrekkende kapitein om weer naar huis te gaan, naar vrouw en twee zoontjes in Zuidlaren, komt voort uit het verlangen dat allen kennen die hier ettelijke maanden hun krachten aan de VN-taak hebben gegeven.

Kapitein Roseboom is een van de mannen van het allereerste uur van Dutchbatt. Zijn ervaringen kunnen een boek vullen. Hij houdt het op een paar opmerkingen.

Als plaatsvervangend commandant van de stafstafverzorgingscompagnie kwam hij op 28 februari met de kwartiermakers naar Libanon. In die begintijd lag het zwaartepunt op de operationele taken.

"Vanzelfsprekend, als je de onbekendheid met de situatie en de onrust in het gebied in aanmerking neemt", zegt hij.

"De logistiek -onderhoud en bevoorrading- kreeg steeds meer de aandacht die het nodig had. Een reorganisatie in juni, waarbij onze compagnie samen met de verzamelde aanvullingsdetachementen opging in een aparte stafcompagnie en een verzorgingscompagnie kwam aan die noodzaak tegemoet." Het leverde de toen eerste luitenant Roseboom naast een zware taak een extra ster op.

De kapitein zegt over zijn commando: "Hoofdoel was en is de service-verlening aan het bataljon. Als mijn belangrijkste opdracht heb ik altijd gezien het aankweken van gevoel voor de bevoorradings- en onderhoudstaken, om aan dat doel te voldoen.

De mannen van mijn compagnie moesten er van doordrongen zijn dat service hoog in ons vaandel staat geschreven.

Zijn opvolger, kapitein H.J. Helsloot sluit zich hierbij van harte aan. Hij ziet als zijn taak het vasthouden van alles wat onder moeilijke omstandigheden is opgebouwd en dat zo mogelijk uitbouwen. Hij zegt:

"Mijn belangstelling gaat vooral uit naar het menselijk aspect; hoe de man leeft en wat zijn problemen zijn. Daarnaast houd ik mij aan het advies dat in de logistiek moet gelden: de klant is koning".

Kapitein Roseboom: "De juiste mentaliteit heerst binnen de compagnie. Deze is ontstaan door doelgericht werken, saamhorigheidsgevoel en goede persoonlijke contacten. Een grote steun daarbij waren de openheid, eerlijkheid en opbouwende kritiek van de mensen."

Hij gaat woensdag naar huis. Kapitein Helsloot is al opgewekt aan de sla in de wetenschap dat de mensen van zijn verzorgingscompagnie zich met de goede mentale instelling voor Dutchbatt blijven inzetten.

SIDDIQIN-SCHOOL VAN DE PAOST GERED!

LE 25000 !

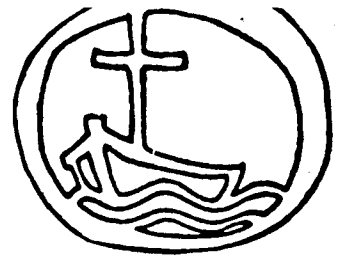
Sergeant eerste klas Jef Rutten van post 7-ziet toe op de vorderingen van de werkzaamheden aan de school te Siddiqin. De afbouw van de school, waarvoor de 'paost' al geruime tijd had geijverd, werd zeker gesteld toen de Nederlandse ambassadeur in Beiroet, Mr. A.J. Croin, op vrijdag 16 november, na de commando-overdracht, een bedrag van Lf 25.000 aan ontwikkelingsgeld ter beschikking stelde van het schoolbestuur.

Momenteel, na de hervatting van de werkzaamheden, kan al in vier lokalen les worden gegeven aan kinderen uit Siddiqin en omgeving. Ook in Nederland wordt inmiddels geld ingezameld om te voorzien in benodigheden als schoolborden, schriften, pennen en krijt.

Sgt I Rutten in een van 'zijn' klassen.

EVEN STILSTAAN

Kun je in dit leven al om het hoekje van de dood kijken ?

Dat is voor veel mensen een belangrijke vraag; want de dood is toch wel een erg geheimzinnige en tegelijk erg gevaarlijke zaak.

Trouwens : de dood is in onze westerse maatschappij langzamerhand ook zo'n beetje buiten de samenleving gebannen.

Oude en zieke mensen gaan veelal naar bejaardenhuis of ziekenhuis.

En als ze medisch gesproken hopeloos zijn dan gaan ze naar een stil kamertje helemaal aan het eind van de gang.

En tenslotte gaat de rouwstoet bijna onopgemerkt mee in de verkeersstroom naar begraafplaats of crematorium.

De dood is buiten spel gezet.

En het gevolg zie je bijvoorbeeld aan de kinderspelen: de kinderen uit vroeger eeuwen speelden niet alleen bruiloftje maar ook begrafenisje.

Dat laatste is er nu niet meer bij. Ook wordt er in de opvoeding weinig over de dood gesproken.

Het is taboe geworden.

Net zoals vroeger seks taboe was ...

Toch is die dood er ineens en soms op een keiharde manier.

Bij Dutchbatt doordat een landmijn Philip de Koning uit elkaar scheurde.

Ja, dat is heel hard aangekomen; meest en vooral bij de mensen die er het naast bij betrokken waren.

En ik heb het heel duidelijk gemerkt, dat men ineens gekonfronteerd werd niet zomaar met de dood-in-het-algemeen maar met de eigen dood.

En zou dan een geestelijk verzorger daaraan voorbijgaan en de aandacht proberen af te leiden?

Eén ding is in ieder geval duidelijk: de bijbel spreekt heel vierkant over de dood. Het gebeurt echter op een verrassende manier soms. Zool bijvoorbeeld in een brief van de apostel Johannes:

"wij weten, dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven omdat wij de broeders liefhebben. Wie niet liefheeft blijft in de dood".

Merkwaardig !

Hier is sprake van mensen, die door iedere arts springlevend verklaard zouden zijn.

Toch zijn ze uit de dood overgegaan naar het leven!

Ze zijn het station van de dood dus gepasseerd!

Wat een vreemde manier om over leven en dood te spreken ...

Ja, daar heb je het nu: de bijbel vindt onze dood niet de eigenlijke dood. In de bijbel is de biologische dood niks anders dan een klein poortje in een grote muur; daarachter ligt het eeuwige leven waartoe het aardse leven maar een kleine aanloop is.

Maar de eigenlijke en de verschrikkelijke dood is dit: dat de mensen leven vanuit en voor zichzelf, egoïstisch, materialistisch en konsumptief.

Volgens de bijbel kan het dus best voorkomen dat kerngezonde, levenslustige mensen toch zo dood zijn als een pier.

Als we écht willen leven en echt gelukkig willen zijn, dan zullen we uit onze dodelijke cirkel moeten stappen en de anderen gaan liefhebben.

Echte liefde is de overwinning van de dood. De echte liefde is de sleutel tot het eeuwige leven.

In allerlei gesprekken na de moord op Philip de Koning heb ik dan ook geprobeerd de ander en de groep onder de aandacht te brengen :we moeten niet alsmaar in een cirkelje ronddraaien om onze eigen dood. Daar dienen we noch onszelf noch de ander mee. Daarmee doen we ons feitelijk de dood aan.

Enkele gesrekspartners droegen een kruisje. Of ze bleken ook zonder dat symbool te geloven in de Heer Jezus. Met hen heb ik gesproken over de Zoon van God, die ons volmaakt heeft liefgehad en voor ons mens is geworden en de hele last van ons bestaan op zich heeft genomen.

Door zijn liefde heeft hij de dood overwonnen

En hij wil door zijn Geest in ons hart komen en ons helpen lief te hebben.

Wilt U echt leven ?

Wilt U in dit leven al om het hoekje van de dood kijken?

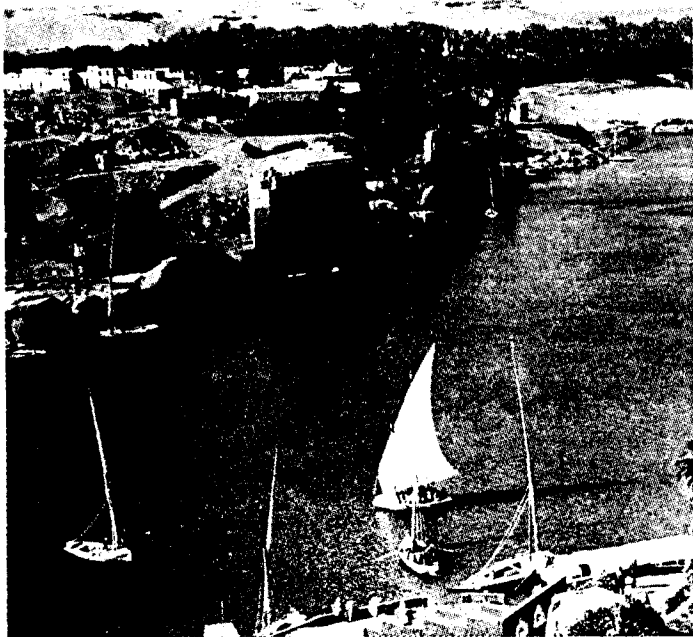
Het kan !

Het recept is de liefde.

Daarom is de liefde de meeste van alle christelijke deugden.

De liefde is de weg die ons echt 'omhoog' voert tot de toppen van de eeuwigheid.

OP REIS DOOR EGYPTE (slot)

Felloeka's in de Nijl bij Assoean en het eiland Elefantine

Assoean is gelegen op de grens van Zuid-Egypte en Nubië en werd ook wel de "Poort van Egypte" genoemd omdat het Egypte bescherming moest bieden tegen mogelijke aanvallen uit het zuiden.

Assoean kent natuurlijk grote bekendheid vanwege de enorme Nijldam, acht kilometer ten zuiden van de stad.

Maar er is meer te zien.

Excursies kunnen worden gemaakt naar het Elefantine en Kitchenereiland, een subtropische tuin met exotische bloemen en planten.

Dwars over het eiland loopt een prachtige laan omzoomd door statige palmen, de oevers zijn begroeid met bougainvillea's, oleanders en palmen.

Aan de overzijde van de Nijl bevindt zich het mausoleum van Aga Khan - het voormalige geestelijke hoofd van een twintig miljoen 'sterke' mohammedaanse sekte.

Aan de voet van de heuvel waarop het mausoleum staat liggen kamelen in het zand die liefhebbers voor een tocht door de woestijn meenemen.

Beslist het bezoeken waard is de oude binnenstad van Assoean.

De relatief grote souk biedt een rijke collectie van eethuisjes, souvenirwinkel-

worden bedreven en kraampjes te kust en te keur voorzien van kruiden, specerijen, groenten en fruit.

Probeer eens op een terrasje een glas 'karkadee', koud of gloeiend heet.

Het is zoete, rode limonade gemaakt van gedroogde hibiscusbloempjes.

Wederom niet verzuimen om tijdig de terugreis te boeken want het aantal toeristen dat vandaag de dag Egypte aandoet en gebruik maakt van het spoor ligt er niet om,

Voor diegenen die niet genoeg kunnen krijgen van al het moois dat het land te bieden heeft kan men Abu Simbel nog aandoen.

Per vliegtuig in 25 minuten of per draagvleugelboot in 5 uur vanaf de Assoeandam.

Na het bezoek aan de tempels daar kan dezelfde dag nog worden teruggereisd.

Terug in Caïro dus nog eenmaal je hart ophalen in het Egyptisch museum.

Je zult dan merken dat alles intussen veel meer betekenis heeft gekregen.

Tip :

minstens 72 uur van te voren dient bij de ME de terugreis te worden bevestigd, zo voorkom je het risico dat de vlucht al is volgeboekt

Loop altijd met wat kleingeld op zak rond. In Egypte is het geven van een kleine fooi, zo'n 10 of 20 piaster = twee kwartjes, namelijk normaal.

Organiseer je uitstapjes zelf en laat je niet verleiden door aantrekkelijke aanbiedingen van reisorganisaties, je betaalt dan dubbel de prijs.

Op het vliegveld kan een visum worden verkregen, daarbij direkt even minimaal honderd dollar wisselen om te kunnen aantonen dat je in land zelf voorlopig vooruit kunt.

De geldformulieren moeten worden getoond bij de douane.

Indien aanvullende informatie gewenst is kan men terecht bij het transportbureau van de eerste luitenant Van Opstal.

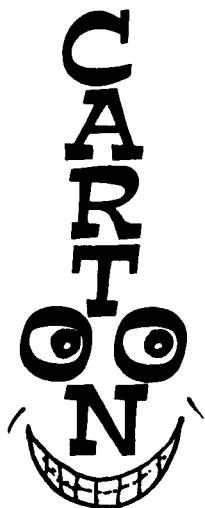

incidenten

IN DUTCH BATT GEBIED

- 15 november post 7-1 A Vanaf DFF-positie naast post 7-1 worden 35 à 40 schoten met een .50 vanaf een M 113 afgevuurd, 5 schoten vallen op de kustweg voor een Frans convooi. De overige worden afgevuurd op de huizen van het dorpje Buyut as Sayyid.
- post 7-9 Vanaf deze post melding van 5 schoten lichte mitrailleur vanaf AE-post Jabal Kabir. Andere posten melden wel gehoorde explosies, doch het is niet geheel duidelijk waar de inslagen vallen. Eveneens 30 schoten lichte mitrailleur vanaf Jabal Kabir in zuidelijke richting.
- post 7-21 12 schoten lichte mitrailleur vanuit ijzeren driehoek in
post 7-12 A onbekende richting.
- post 7-4 6 schoten lichte mitrailleur vanaf punt T richting noord
post 7-11 A 20 schoten idem vanaf zuid van Jabal Basil in onbekende richting
- post 7-1 30 schoten idem vanaf zuid van post 7-1 richting zee
50 schoten zware mitrailleur vanaf zuid van post 7-1 richting zee.
- 16 november post 7-12 diverse geweschoten in onbekende richting vanuit ijzeren driehoek
- 18 november post 7-1 1 mortier-en 1 tankschot vanaf zuid van 7-1 richting zee
post 7-3 1 artillerieschot vanaf punt M in onbekende richting
- 19 november post 7-13 A 1 mortierschot vanaf Rshaf in onbekende richting
post 7-18 ongeveer 300 meter noord van deze post werd door een tiental onbekenden een huis opgeblazen en een jongen van 16 jaar dood geschoten
- 20/21 november diverse schepen signaleerd voor de kust
- 21 november vanuit AMR 171-279 500 tot 600 schoten zware mitrailleur in westelijke richting

van Ton!

